

תת"ע 3085/01/18 - מדינת ישראל נגד אלטר בן-ציון שניידר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

06 יוני 2018

תת"ע 3085-01-18 מדינת ישראל נ' אלטר בן-ציון שניידר

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

אלטר בן-ציון שניידר

הנאשם

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שנהג במכונית בצומת הרחובות ז'בוטינסקי ומצדה בבני ברק לא ציית הוא עפ"י הטענה לתמרור 302 אשר היה מוצב בכיוון נסיעתו וזאת בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה ובניגוד לתקנות 22 (א) ו- 64 (ד) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפר הנאשם במיוחס לו וטען כי לא היה תמרור עצור וכי הדו"ח נרשם בשגגה.

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר ישראל צחי (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר אלטר בן ציון שניידר (ע.ה. 1) ובמסגרת עדותו הוגשו מפה ותצלום (אשר הנאשם הציג לשוטר בחקירה נגדית) (סומנו נ/1, נ/2) וכן תצלום נוסף (אשר הנאשם לא הציג לשוטר בחקירה נגדית) (סומן נ/3).

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר שנתתי את דעתי לעדויות, לראיות ולסיכומים, וכן גם לאחר שלקחתי בחשבון כי עדות יחידה מטעם המאשימה מצויה בפני, הגעתי לכלל מסקנה שהמאשימה הוכיחה כנדרש את כל יסודות העבירה וכי לפיכך דין הנאשם להרשעה.

ראשית יצוין כי הנאשם בחר שלא למקד כלל את הגנתו בסוגיה האם הוא עצר או לא עצר כנדרש כמצוות תמרורי העצור, אלא בחר למקד את הגנתו בדבר הגדרת ומהות הצומת הנקוב בכתב האישום.

מצאתי בהקשר זה של זיהוי הצומת הרלבנטי כי גם אלמלא המפה (נ/2) אשר הנאשם עצמו הגיש - ולא כל שכן בשים לב למפה וגם לעדות השוטר - כי אין זה כאן אלא הצומת אשר נזכר בכתב האישום ולא כל צומת אחר, וכי משהיו שם

תמרורי "עצור" ומשהנאשם כלל לא סתר את גירסת השוטר כי הוא לא ציית לתמרורים הללו, פירושו שלא קמה לנאשם כל הגנה.

אסביר ואפרט:

ראשית אתייחס לטענתו העיקרית של הנאשם בתיק זה ולפיה, לשיטתו של הנאשם, בצומת הנקוב בכתב האישום לא היה כלל תמרור "עצור" אלא תמרור של "אין כניסה".

ובכן, בכל הכבוד והערכה לנאשם, בשים לב למצוי בפני, מתקיים לטעמי קושי להשתחרר מן הרושם שהנאשם בחר להתעלם מכך שהכוונה באירוע זה היא כלל לא למיקום אשר הוא בחר לצלם בנ/1, אלא למיקום שהוא צילם בנ/3 ואשר אותו (את התצלום בנ/3) בחר הנאשם, מסיבות השמורות עמו, כלל לא להציג לשוטר לתגובה במהלך הדיון.

מן המפה אשר הנאשם עצמו צירף (נ/2) עולה כי אין להגדיר בכל דרך אחרת את צומת הרחובות ז'בוטינסקי ומצדה (הצומת כנקוב בדו"ח) וכי למיקום בו מוצבים תמרורי "העצור" במפגש דרכים זה היתה כוונת השוטר, ולא לכל מקום אחר, שכן, גם עפ"י מפת הנאשם אין שם כל צומת אחר.

ובמילים אחרות: אין לראות במפה נ/2 (אשר הנאשם עצמו צירף) כל צומת אחר.

ניכר מן התצלום נ/1, שהנאשם בחר שם לצלם תחילה את איסור הכניסה לאיזור עבודות הרכבת הקלה, אך מנגד בחר להתעלם כי ניכר שיש מעקף קצר המוביל לחיבור עם רחוב מצדה וכי שם (כניכר בתמונה נ/3 וכעולה מעדות השוטר) יש תמרורי עצור.

לנוכח טענות הנאשם בענין זה, השוטר שב והסביר היכן בוצעה העבירה ושב והסביר כי זהו הצומת וכי לכך הכוונה וכי אין כל אפשרות שונה.

הסבריו של השוטר הניחו את דעתי והם גם מתיישבים עם ראיותיו של הנאשם עצמו.

הנאשם עוכב ע"י השוטר ברחוב מצדה 7 ועל כך אין מחלוקת (במקום בטוח לעצירה).

הנאשם הגיע לפני כן עם מכוניתו לרחוב מצדה מרחוב ז'בוטינסקי וגם על כך אין מחלוקת.

בכל הכבוד, התעלמות הנאשם בטיעונו בתיק זה מתוואי הדרך (בהינתן העבודות במקום) עדיין איננה הופכת את הצומת לאחר מבחינת הגדרתו כמפגש דרכים בין הרחובות הנקובים בכתב האישום.

גם המפה (נ/3) שהנאשם כאמור בחר להגיש איננה מראה כאמור כל צומת אחר.

מן המפה עולה כי רחוב רבי עקיבא מסתיים בצידו השני של רחוב ז'בוטינסקי (כלומר בצידו הדרומי) ואיננו ממשיך צפונה

(ואף הנאשם לא טען זאת).

מן המפה עולה כי אין רחוב אחר פרט לרחוב מצדה ואין אלא את המפגש בין רחוב מצדה לרחוב ז'בוטינסקי באיזור זה.

הנה כי כן, ושוב בכל הכבוד, היתלות הנאשם "בשם" הצומת - שהודגם בפני דווקא כשם נכון - להבדיל מהתמקדות במהות של עצירה או אי עצירה בצומת נשוא האירוע - איננה יכולה לחלץ את הנאשם מן המהות - והמהות היא האם עצר או לא עצר כנדרש עפ"י דין במפגש הרחובות ז'בוטינסקי ומצדה.

וכאן אני מגיע לעיקר המתבקש בפרשה זו והוא האם בוצעה עצירה של הנאשם את רכבו כמצוות תמרורי "העצור" במקום או שמא לאו.

בהקשר זה אין לי אלא לומר שהנאשם כלל לא סתר את פרטי גירסת השוטר.

הנאשם לא התמקד כלל בחקירה הנגדית של השוטר בסוגיה המרכזית הרלבנטית, ולמעשה לא עימת את השוטר עם היבט כלשהו כגון קירבת תצפית השוטר, שדה הראיה, קשר עין, קו העצירה, מזג האוויר והראות, וכיוצ"ב היבטים.

השוטר ערך דו"ח מפורט אשר הימנו עולה כי תצפיתו היתה קרובה וטובה וכי הבחין וציין את הפרטים הרלבנטיים בכל אלה.

יתרה מכך, הנאשם אישר למעשה בעדותו דבר הקירבה של השוטר למכוניתו; אישר גם את מסלול נסיעתו כגרסת השוטר; וגם אישר כי אכן אמר לשוטר על אתר שהצומת "בילבלה" אותו.

השוטר עשה עלי רשם מהימן ואובייקטיבי, ולציין כי גם רשם, כך ניכר, באופן אובייקטיבי את דברי הנאשם על אתר על כי לא המשיך בנסיעה רצופה לדבריו.

ובאשר לטענת הנאשם על כי שוטרת נוספת לגירסתו היתה בניידת, אני מוצא לקבל את דברי השוטר על כי לו כך היה אזי היתה היא בפרטי עדים, וכי הוא שביצע את האכיפה והוא זה שרשם את הדו"ח.

לאחר כל אלה, ובהינתן הראיות שהובאו בפני - ובכלל זה אי התמודדות של הנאשם ואי סתירה בכל דרך של גירסת השוטר בח.ג. בקשר עם המהות בתיק זה - מורשע בזאת הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 06 יוני 2018, במעמד הצדדים.

קלדנית: שני נעמן